

NATURVERNFORBUNDET I RISSA

Adr. : 7100 Rissa Tlf. : 73851430 Fax : 73851180

Vår ref. : R.1.mø

Deres ref. :

Dato : 20.01.08

**STATKRAFT DEVELOPMENT AS
V/MATTIS VIDNES
POSTBOKS 200
0216 OSLO**

KOMMENTAR TIL DET FORESLÅTTE TILTAK OM VINDKRAFT PÅ STORHEIA

Det vises til varsel om oppstart av reguleringsplanarbeid for Storheia vindindustriplanlegg i fjellområdene på Storheia.

- Storheia vindpark på grensa mellom Åfjord og Bjugn (130 møller, 46 km², 300 MW, hver vindmølle mellom 2 – 5 MW, møllehøyde 160 meter).

Bakgrunnen for planene er bl.a. at det skal være et stort kraftbehov i regionen, et ønske om mer satsing på fornybar miljøvennlig energi.

Inngrepene i naturen vil bli enorme og irreversible – hvor miljøvennlig denne kraftproduksjonen blir, kan derfor diskuteres.

AREALER

Hundrevis av km² av fjellområdene i de berørte kommunene på Fosen skal gjøres om til det som betegnes som vindpark med tilhørende nettilknytning. Landskapsbildet vil forandre karakter fra i dag å være en naturpark til å bli en industripark. Dette er på grunn av størrelsen av de planlagte inngrepene, vegskjæringene, antall møller, høyden på møllene og kraftgatene. Etter vårt syn vil både disse områdene som blir direkte berørt og i de omkringliggende områdene som blir indirekte berørt, ligne mer på et industriområde.

Det er lokaliteter med lokal og regional verneverdi ved planområdene, og det er nasjonale naturreservat like utenfor. Opprettelse av buffersoner er nødvendig. De inngrepsfrie arealene vil ved en utbygging bli sterkt redusert eller forsvinne. Kommunene mister siste rest av de mest verdifulle inngrepsfrie områdene for alltid (områder som ligger lengst borte fra større tekniske inngrep i en avstand på 3 – 5 km).

I kommunenes planarbeid har en tidligere vært meget restriktiv med å åpne for hyttebygging i snauffjellet og ved vassdrag og innsjøer. Det ville derfor være merkelig hvis det nå skulle åpnes for en massiv nedbygging av disse verdifulle områdene. Kommuneplanenes arealdel setter forbud mot inngrep i disse områdene. Og en reguleringsplan skal også skjule til disse bestemmelsene selv om en på et vis står friere ved en regulering. En har sett hvor ødeleggende vassdragsutbyggingen kan være i et verdifullt friluftsområde som ved Meltingen i Leksvik. Hvis det blir vindkraftutbygging i fjellområdene, vil mulighetene for friluftsopplevelse uten teknisk forstyrrelse bli fjernet i kommunene. Kraftlinjer og vindkraftanleggene bør derfor ikke realiseres. Etter vårt syn vil disse fjerne mulighetene for friluftsopplevelse for utrolig mange mennesker. Her finnes det knapt inngrepsfrie områder fra før. Det vil ikke være realistisk å

tilbakeføre områdene til dagens utseende når det i framtida utvikles nye energimodeller, og områdene vil derfor være tapt for bestandig, for oss og for framtidige generasjoner.

ARTER

Fra før har kommunene vært restriktiv med bygging i store sammenhengende naturområder, i viktige friluftsområder, i leveområder for rein og ved viktige trekkveier. Vindkraftplanene vil åpne for nedbygging av slike spesielle sårbare naturområder (våtmark, myrer, snaufjell, vassdrag og strandsoner).

Direkte eller indirekte fører dette til påvirkning av truede, sårbare eller hensynskrevende plante-, dyre - og fuglearter. Rødlistarter som lom, ender, hauk, ørn og spetter kan kollidere med møllevingene, blir skremt fra leveområdene eller får nedsatt reproduksjonsevne. Eventuelle lys på møllene vil forsterke denne effekten.

Kraftledninger for tilknytning og overføring vil trolig ta livet av en mengde fugl. For enkelte arter regner en med at kollisjon mellom fugl og kraftlinjer utgjør en like stor del som det som skytes under ordinær jakt.

Hubroen, som er vår største ugle, er valgt til årets fugl for 2008. Den er klassifisert som sterkt truet på Rødlista. Det betyr at det er 20 % sannsynlighet for at arten skal dø ut innen fem generasjoner. Kystbestanden er sterkt utsatt for miljøgifter, men liksom viktig er den ødeleggende virkningen av kraftlinjer og vindkraftutbygging.

Viktige trekkveier for viltet vil miste sin funksjon. De økologiske sammenhenger i vernede naturområder i og like ved utbyggingsområdene vil bli påvirket og vil kunne resultere i endrede antall plante – og dyrearter. Mange trekkveier og leveområder for rein vil både direkte og indirekte bli berørt.

KULTUR

Den kulturhistoriske bruken av landskapene fram til i dag vil med ett bli forandret når de nå blir forvandlet til industrilandskap. Vindmøllene, vegene m.m. vil bli synlig fra viktige betraktningsspunkt og kulturmiljøer, slik som hovedveier, Trondheimsfjorden, friluftsområder, setervoller, kulturstier og kulturmiljøer. Kjente eller ikke – kjente automatisk fredede kulturminner vil bli direkte eller indirekte påvirket.

FORURENSNING

For turgåere kan det skape angst og usikkerhet det å bevege seg i et slikt landskap med vindmøller. Fra utbyggers side blir det også advart mot isflak som kan kastes utover fra vingene, og en kan vel heller ikke garantere mot løsning av vingedeler som kan kastes utover i terrenget med en fart på flere hundre kilometer i timen. Områdene vil i perioder måtte sperres for uvedkommende. Det at disse områdene forsvinner som turområde vil føre til redusert trivsel og helsetilstand i befolkningen.

De mange vindmøllene, hver enkelt høyere enn Tyholtårnet, vil ruve godt i det åpne landskapet fra fjelltoppene. Den visuelle forurensningen vil ha et influensområde på 30 km. Veiskjæringer i et landskap med djupe daler og bratte fjell vil forverre situasjonen. I tillegg kan det bli nødvendig med lys på møllene, oppheng av fugleavvisere og selvfølgelig

tilsluttende kraftgater i en bredde på opp til 50 meter. Om natten kan kanskje området ligne mer på en flyplass med lys på landingsstripene.

SFT angir i sin støyrapport 94:21 at fremmed lyd er uønsket i naturområder i fjellet. Like ved vindturbinen er støynivået i snitt 103 dBA. Lyden avtar selvfølgelig ut fra vindturbinen, men det er ikke mange hundre metrene til neste turbin. Folk flest opplever oftest 45 dBA som plagsom. Dette er i tidligere stille områder. Det angår relativt mange, også barn og unge. Det er i åpne landskap og det er i viktige friluftsområder. Støyforurensningen vil derfor være uakseptabel.

Spesielt for vindmøller er fenomenene som kalles skyggekastning og refleksblink. Hver for seg og til forskjellige tider og på forskjellig sted kan dette virke irriterende, ikke bare for mennesker, men også for fugle – og dyrelivet.

Andre forurensningskilder vil være vibrasjoner i luft og grunn fra mølleaktiviteten, elektromagnetisk stråling som kan gjøre det nødvendig med sikkerhetssoner, jord – og sjøkabler og til slutt forurensning med klimagasser pga. produksjonsprosessen og anleggsarbeidet i terrenget.

RESURSER

Vi stiller oss tvilende til at vindparkutbyggingen i fjellene er en bærekraftig bruk av områdene. Utbyggingen vil få negative følger for reiseliv og turisme. Det vil påvirke viktige jakt – og fiskeinteresser. Reindriften vil bli direkte eller indirekte påvirket ved at leveområder og trekkveier vil bli berørt. Derfor anses utbyggingen som lite bærekraftig, dvs. at områdenes muligheter ikke kan videreføres som like gode eller bedre til neste generasjon ved en eventuell utbygging.

SAMFUNN

Vindkraftplanleggerne har valgt å ta de aller beste friluftsområdene fra lokalbefolkningen. Opp til ca. 50 – 60 % av aktuelle friluftsområder vil bli berørt i enkelte kommuner. Ved å regne med den indirekte påvirkning ved støy, visuell forurensning og endret landskap vil dette berøre enda større områder.

Det naturbaserte friluftslivet for barn og unge, både på fritida og i skolesammenheng, vil bli skadelidende. Vanskelig er det å tallfeste de ikke – målbare verdier områdene representerer i dag. Det å måle det opp mot noen kroner til en grunneier eller til kommunekassa virker likevel i denne sammenheng lite klokt.

Uberørt natur påvirker oss positivt, og et forsømt landskap virker negativt på helsa. Det er viktig å være klar over hvilken rolle naturopplevelser kan ha innenfor forebyggende og rehabiliterende helsearbeid. Fjellturer i nærområdet bør da ikke bli en tur blant vindmøller.

For å trekke folk til seg, reklamerer kommunene i sine utlysingsannonser med : ”uberørt praktfull natur med enestående muligheter til jakt, fiske og andre former for friluftsliv. Et Norge i miniatyr og med et fristende høyfjellsterreng.” Etter vår mening blir dette å holde folk for narr. Skal vi både klare å få folk til å komme til kommunene, og beholde de som bor der, må en bare glemme vinkrafteventyret.

På turkartene, som bl.a. dekker utbyggingsområdene, er det merket mange sommer – og vinterruter. Dette er gjort på bakgrunn av befolkningens nåværende bruk av områdene. Flertallet av befolkningen går turer her i fjellene, og for en stor del er disse fjellene de eneste i nærområdet. Viktigheten av disse friluftsområdene fikk en bekreftet gjennom den massive motstanden mot planene som ble vist på informasjonsmøtene og senere i underskriftsaksjonene. Og dette bør vektlegges i den videre saksbehandling.

I begrunnelsen for planene er det bare tatt hensyn til den kraftproduserende industri. Ingen hensyn er tatt for å spare de beste friluftsområdene i kommunene. Det er ikke vurdert alternativer som mindre og mer skånsom utbygging i kantområdene mellom bebyggelse og utmark. Det er videre ikke fokusert på realistiske kraftreduserende tiltak for dekning av strømbehovet.

Gjennom ENØK er potensialet stort. Ved å ruste opp gamle kraftverk og kraftledninger kan en få ut 12 TWh mer kraft. Det tilsvarer fire ganger regjeringens mål om å produsere 3 TWh fra vindkraft innen 2010. For øvrig vil en ved å bygge ut allerede godkjente vindkraftplaner produsere nok til å nå dette målet. Summen av vindkraftanlegg i drift og gitte konsesjoner nærmer seg 4,0 TWh. Nye energiformer vil overta mye av dagens produksjon, og da er det synd hvis en allerede har gjort irreversible innhogg i vår dyrebare natur. Lokalt tilpassede energy-tower, som er en form for vingeløse vindmøller, er bare et eksempel. Bygging av flere gasskraftanlegg eller vindkraftanlegg er ikke nødvendig – Norge har et potensiale av andre fornybare energibærere som tilsvarer opp til 160 TWh.

Et nytt realistisk prosjekt er Sevan flytende gasskraftverk med CO₂ – renseanlegg eller CO₂ injeksjon subsea reservoar. Prosjektet lanseres som lønnsomt uten subsidier. Overføringslinjer kan bygges til plattformer for elektrifisering eller det kan legges overføringslinjer til land. Total produksjon pr. år er beregnet til 5 TWh.

For øvrig vil vi kort kommentere at enkelte aktører innen den kraftkrevende industri også har planer om videresalg av subsidiert kraft for om mulig å kunne tjene bedre enn å drive vanlig produksjon. På Tjeldbergodden og på Nyhamna i Aukra kommune på Møre, satses det på å bygge flere gasskraftverk for å dekke etterspørselen i eget område. Det er i tillegg gitt utslippstillatelse for et reservekraftverk på Tjeldbergodden, og ett mobilt reservekraftanlegg til er under bygging i Aukra. Videre er det, i klimaforliket på Stortinget, enighet om å sette av 150 mill. kroner for å satse på havvindmøller.

Klimaet har forandret seg til å bli våtere og varmere. Dette fører til mindre behov for oppvarming, og det fører til større kraftproduksjon. Det er likevel på sin plass å understreke viktigheten av en bedre styring av det offentlige når det gjelder å få til en optimal fylling av vannmagasinene før vinteren. Dette for å unngå for stor eksport i høstmånedene.

Fylkesmannen og landbruksdirektøren har nylig, i et brev til energiminister Åslaug Haga, langt på vei avlyst påstandene om en kommende kraftkrise i Midt – Norge. De mener det må satses på nyskaping og vilje til forandringer i industrien. Det er mer enn nok av bærekraftige energiløsninger i Trøndelag og nevner spesielt satsing på bl.a. bioenergi.

Bioenergi - produksjonen, spesielt innen produksjon av elektrisitet og varme, kan tredobles i forhold til i dag og være med på å oppfylle regjeringens mål om 30TWh fornybar eller innspart kraft innen 2016. Dette har Sverige klart, og vi kan også klare det hvis vi vil. Skogen binder i dag 50 % av de menneskeskapte klimagassutslippene (totalt utslipp 54 mill. tonn CO₂

i Norge), og ved aktiv bruk av skogen kan denne klimaeffekten økes ytterligere med 15 %, dvs. 6 – 8 mill. tonn CO2 ekstra. Dette er en billig utbygging i forhold til gasskraftverk, og konfliktnivået må sies å være lavt. Hvis en skal produsere mer kraft må en uten tvil velge bort det kontroversielle vindkraftalternativet. Jfr. den massive protesten i form av underskrifter og lignende mot etablering av vindmølleindustri i vår uberørte fjell- og kystnatur. Folk flest ønsker ikke en sammenhengende rekke av vindmøller langs hele Trøndelagskysten.

Det er ingen reell kraftmangel. En stor del av kraftforbruket skyldes vår egen skapte velstandsøkning og økonomiske vekst basert på høyt energiforbruk med utgangspunkt i fosilt karbon. En såkalt krise er også skapt for å tilfredsstille oljeindustriens trang til vekst gjennom Ormen Lange og subsidiert kraft til treforedling – og metallindustrien. I tillegg satser kraftselskapene på stadig mer eksport. Det er meningsløst at disse aktørene skal bestemme hvordan naturen i vårt hjemsted Fosen skal se ut for oss som er vokst opp her, bor her og som skal overlate denne prektige naturen videre til våre barn, barnebarn osv.. Det er grunn til å undersøke om det mest fornuftige hadde vært å legge planer for å snu denne utviklingen.

Et eventuelt importbehov av strøm synes å være skapt av den nå privatiserte kraftbransjen ved for lav magasinbefylling til vinteren, for om mulig å få mer profitt. I følge Statistisk Sentralbyrå (SSB) er Norge en nettoeksportør av strøm i alle tiårsperioder fra 1960 og fram til i dag. Det er bare i noen enkeltår at det har vært en nettoimport. NVE rapporterer i uke 1 i 2008 om fortsatt høy magasinbefylling (74,4 %) og en rekordhøy el.produksjon i 2007 på 137,3 TWh, nesten 15 % over normalen. Det er den tredje høyeste noensinne. . Normalt årsforbruk i Norge ligger på ca. 125 TWh. Eksporten er rekordstor og overføringsnettet gløder. Norske energiverk tjener penger som gras. Det har de gjort i flere år.

Store vindmølleprosjekter representerer dramatiske naturinngrep med utbygging av veier i utmarka, ødeleggelse av kysthorisonten og skader p på fuglelivet. Disse skadene bør skattlegges som en miljøkostnad. En må ta utgangspunkt i at forurenser betaler.

I forslaget til vindkraftplan, fra fylkesrådmannen i Sør-Trøndelag, legges det opp til en sterk reduksjon i vindkraftutbyggingen på Fosen. Her foreslås det utbygging kun for Harbakkfjellet (kons. gitt), Kvenndalsfjellet (kons. søkt) og Bessakerfjellet (under utbygging). Sør for Trondheimsfjorden foreslås fjellområdene mellom Agdenes og Snillfjord.

FORHOLD TIL ANDRE LOVER OG RETNINGSLINJER

En rekke lover og retningslinjer kommer i konflikt med den aktuelle utbygging.

Viktigst er Plan – og bygningsloven som pålegger kommunene å ivareta friluftinteressene i all arealplanlegging og arealdisponering. Det er utpekt viktige landbruks-, natur – og friluftsområder med byggeforbud i kommuneplanens arealdel (LNF - områder 1 og 2) – dette gjelder bl.a. de berørte fjellområdene. Det er bestemmelser om byggeforbud ved sjø, langs vassdrag og innlandsvann. Dette er juridisk bindende bestemmelser det ikke skal dispenseres fra uten særlig grunn i enkeltdispensasjoner, men i prinsippet bør dette også være styrende i reguleringsaker. All arealplanlegging skal søke å forebygge og unngå konflikter mellom ulike interesser. Tiltak som gir dårlige forhold for barn og unge bør unngås.

I Forurensningsloven kreves det at fordeler og ulemper med tiltaket veies opp mot hverandre. Vindkraftplanene medfører inngrep med store negative konsekvenser som ikke kan oppveies

av den relativt sparsommelige kraftproduksjonen. Erfaringsmessig blir også den reelle kraftproduksjonen mindre enn forventet. Kraftproduksjonen er først og fremst fordelaktig for kraftselskapene. For samfunnet for øvrig vil den stort sett være av negativ betydning. På bakgrunn av krav i plan – og bygningsloven og i forurensningsloven om at tiltaket skal være mer til samfunnsmessig gagn enn ulempe, må vindkraftprosjektene skrinlegges. Konfliktnivået er alt for høyt, og andre og bedre alternativer som er referert tidligere, må velges, hvis det i det hele tatt er nødvendig med mer kraft.

ILO – konvensjonen forplikter myndighetene til å treffe tiltak for å støtte urbefolkningens rett til å bevare og videreutvikle sin egen kultur og økonomiske utvikling. Det vil derfor være et overgrep i Norge å beslaglegge store fjellområder som fungerer som vinterbeite og trekkvei for rein.

Europeiske landskapskonvensjonen – plikt til å ta vare på verdifullt landskap

For fylkesfriluftspanene er punkt èn å ta vare på og sikre arealer av betydning for friluftslivet.

Friluftsløven har bestemmelser om vern av friluftslivets naturgrunnlag for å fremme mulighetene til å utøve friluftsliv som en helseskapende og miljøvennlig fritidsaktivitet.

Fredrikstaderklæringen, som bl.a. er vedtatt i enkelte kommuner, oppfordrer til en bærekraftig bruk av naturen slik at den sikres for neste generasjon.

Ved en eventuell utbygging av vindmøller kan aktuelle krav være :

- Sterk reduksjon av antall og størrelse av møller
- Ingen plassering i uberørt inngrepsfri natursoner slik som foreslått
- Estetisk god innpassing i landskapet
- Overføringsnett unødvendig pga redusert produksjon til kun lokalt kraftbehov
- Erstatning av de prissatte og ikke-prissatte verdier
- Opprettelse av et fond for tiltak innen naturmiljø, friluftsliv, reiseliv, reindriftsnæring osv..
- Jord – og sjøkabel i stor utstrekning pga faren for elektromagnetisk stråling, visuell forurensning og for å hindre kollisjoner med fugl
- Buffersone på 5 km for bygninger og konstruksjoner rundt områder med hekkende og truede rovfuglarter og andre rødlistearter
- Buffersone på 5 km for bygninger og konstruksjoner fra vernede naturområder (naturreservat, kystgranskog, verna vassdrag med mer.)
- Ikke synbare fra viktige kulturmiljøer, kulturminner og kulturlandskap
- Ikke synbare fra større befolkningssentra, fra de mest verdifulle uberørte fjellområdene i kommunene og andre viktige rekreasjonssteder

For Storheia vindkraftanlegg vil det bl.a. være følgende konfliktområder som vanskeliggjør realiseringen av prosjektet :

- Automatiske fredede kulturminner rundt Kroken 1,5 km unna
- Verdifullt kulturlandskap i Reitskaret
- Kystkultursenter i Lysøysund
- Barskogreservatet Hildremsvatnet naturreservat ligger inntil
- Nedbørsfeltet til de vernede vassdrag Oldelva og Nordelva
- Tua eller sårbare fuglearter fra Rødlista i planområdet (havørn og hubro med mer)
- Bjugn mister sitt eneste inngrepsfrie område i avstand 3 – 5 km fra tyngre tekniske inngrep
- Bjugn har tidligere avsatt område til vindmølleprosjekt tidligere og trenger ikke flere
- Bjugn har tidligere mistet mye uberørt natur i forbindelse med prosjektet Varghiet Skoger der det planlegges opp mot 300 store fritidseiendommer og trenger derfor å skjerme videre nedbygging av fjellområdet på Storheia. I denne forbindelse viktig å beholde områder som er egnet til rekreasjon for hyttefolket og selvfølgelig for de fastboende
- Rissa kommune vil indirekte bli berørt ved at det mest uberørte naturområdet i kommunen , i fjellet mot øst, vil få utsikt over til vindmøllene på Storheia med redusert naturopplevelse som følge
- Åfjord kommune vil på samme måte få utsikt til vindmøllene på Storheia fra deres viktigste uberørte natur i fjellet mot øst og antageligvis helt mot Mefjellet i Verran kommune
- Vindmøllene vil ruve godt i terrenget fra skipsleia utenfor Bjugn og Åfjord
- Kommunesenteret i Åfjord vil få utsikt til vindmøllene
- Stort vinterbeiteområde for rein i planområdet med tilhørende oppsamlingsplasser
- Eldorado for friluftsliv med gode muligheter for jakt, fiske og rekreasjon

Sammendrag :

- De inngrepsfrie arealene i vil bli sterkt redusert eller forsvinne for alltid
- Landskapsbildet vil forandre karakter fra i dag å være en naturpark til å bli et industriområde
- Truede og sårbare plante – dyre – og fuglearter vil bli skadelidende (Rødlistearter)
- Vindmøller, veier med mer vil bli synlige fra viktige betraktningsspunkt og kulturmiljøer slik som hovedveier, Trondheimsfjorden, friluftsområder, setervoller kulturstier og kulturmiljøer
- Vindmølleprosjektene er lite miljøvennlige pga. at det fører til angst og usikkerhet å bevege seg i dette landskapet, det vil bli en visuell forurensning med influensområde på 30 40 km, høyt støynivå, skyggekasting og refleksblink, vibrasjoner, elektromagnetisk stråling og forurensning med klimagasser pga. produksjonsprosess og anleggsarbeide.
- Utbyggingen vil få negative følger for reiseliv og turisme, påvirke viktige jakt – og fiskeinteresser og være særdeles uheldig for reindriftsnæringen
- Uberørt natur påvirker oss positivt og et forsoymt landskap virker negativt på helsa
- Det naturbaserte friluftslivet vil bli skadelidende
- I begrunnelsen for planene er det tatt mest hensyn til den kraftproduserende industri – lite eller ingen hensyn er tatt for å spare de beste friluftsområdene i kommunen
- Summen av vindkraftanlegg i drift og gitte konsesjoner er langt over målet til regjeringen om å produsere 3 TWh innen 2010

- Bygging av flere gasskraftanlegg og vindkraftanlegg er ikke nødvendig – Norge har et potensiale av andre fornybare energibærere som tilsvarer opp til 160 TWh.
- Bioenergiproduksjonen kan tredobles i forhold til i dag og være med på å oppfylle regjeringens mål om 30 TWh fornybar energi innen 2016. En aktiv utnyttelse av skogen øker bindingen av klimagasser fra 50 % til 65 % av de menneskeskapte klimagassutslippene i Norge
- Det er ingen reell kraftmangel – krisen er skapt for å tilfredsstillere oljeindustriens trang til vekst gjennom Ormen Lange utbyggingen, subsidiert kraft til treforedlings – og metallindustrien og kraftselskapenes ønske om mer eksport. Det er meningsløst at disse aktørene skal bestemme hvordan naturen i vårt hjemsted Fosen skal se ut for oss som er vokst opp her, bor her og som skal overlate denne prektige naturen videre til våre barn, barnebarn osv. De samfunnsmessige skadevirkningene vil her bli dominerende.
- Det fins en rekke alternativer til økt energiproduksjon (energy tower, Sevan flytende gasskraftverk med CO2-rensing, geovarme, havvindmøller osv, osv..)
- Fylkesrådmannen i Sør-Trøndelag foreslår sterk reduksjon i vindkraftutbyggingen i Fosen, og dette bør vektlegges i den videre prosessen.
- Fylkesmannen og fylkeslandbruksdirektøren avlyser langt på vei en kommende kraftkrise i Midt-Norge og foreslår satsing på bl.a.bioenergi
- Utbyggingen strider mot en rekke lover og konvensjoner, bl.a, ILO-konvensjonen om urbefolkningens rettigheter. Utbyggingen vil være i strid med vanlige forvaltningsmessige prinsipper pga høyt konfliktnivå, jfr. den massive motstanden som er vist gjennom bl.a. underskriftsaksjoner. Og samfunnsnyttien vil være minimal målt opp mot de ulemper tiltaket medfører, jfr. krav i plan – og bygningsloven og forurensningsloven. Dette forsterkes av at det allerede i dag finnes andre konfliktdempende og miljøvennlige alternativ til slik kraftproduksjon.

På bakgrunn av dette vil naturvernforbundet oppfordre ansvarlige myndigheter om å være samkjørt med flertallet i befolkningen og si et klart nei til en massiv nedbygging av vår verdifulle Fosennatur. Disse områdene er svært viktige for både vår og våre etterkommeres del. Kraftkrisen betviles, utbyggingen er for kontroversiell og reelle miljøvennlige alternativer finnes eventuelt. Aksjonsgruppen "Vern Fosen" har på noen få dager fått opp mot 1200 underskrifter i et opprop mot vindmølleindustriens rasering av Fosennaturen. I gjennomsnitt har ca. 100 personer signert listen hver dag. Vi ber om at også deres argumentasjon og krav blir behandlet seriøst og vektlagt i den videre prosess.

Med hilsen
Naturvernforbundet i Rissa

Magnar Østerås
Leder

Kopi : Kommunene Bjugn, Åfjord, Roan, Osen, Flatanger, Namdalseid, Verran
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Møre og Romsdal
Fylkeskommunen i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag
Naturvernforbundet i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Møre og Romsdal
Reindriftsforvaltningen Nord-Trøndelag
Aksjonsgruppen Vern Fosen